Anul 44-lea | Preţul 3 lei | Cenzurat
Duminecă, 26 Iulie 1936 | No. 30

FOAIA POPORULUI

Cea mai veche foaie poporală, naţională şi politică, înfiinţată la anul 1892

Apare în fiecare Duminecă

PREŢUL ABONAMENTULUI
Pe un an . . . . . Lei 140·—
Pe o jumătate de an . . . . Lei 70·—
Pentru America 3 dolari pe un an întreg
Pentru societăţi şi autorităţi 300 lei anual

Director: NIC. BRATU, fost senator

Redacţia şi Administraţia:
Sibiu, strada Mitropoliei (Măcelarilor) Nr. 12
(lângă Poştă) Telefon 182

Manuscrisele intrate nu se înapoiază

INSERATE
se primesc la BIROUL ADMINISTRAŢIEI
Sibiu, strada Mitropoliei (Măcelarilor) Nr. 12
Preţul înseratelor
Un şir petit 8 Lei pentru fiecare publicare

Declaraţiile dlui N. Titulescu

Dl ministru de externe Nicolae Titulescu a plecat Vineri 17 Iulie c., la Montreux (în Elveţia), pentru a lua parte la încheierea Conferinţei Strâmtorilor, iar de acolo s'a dus în concediu.

Inainte de a părăsi ţara, dl Titulescu a luat parte la un consiliu de miniştri, unde a făcut o lungă expunere asupra politicei externe. Ca rezultat al acestei expuneri, guvernul s'a declarat de acord cu vederile dlui Titulescu, exprimându-i mulţumită pentru munca ce o depune în interesul Ţării peste graniţă.

După această şedinţă ministerială, înainte de a pleca din ţară dl ministru Titulescu a făcut ziarului „Universul" unele declaraţii politice, din care dăm şi noi următoarele părţi:

Ce spune dl Titulescu

Ca român, născut din părinţi români, crescut la şcoala lui Take Ionescu şi a lui Vintilă Brătianu, fac din naţionalismul românesc o dogmă (o credinţă) atât în afară cât şi înauntru.

Nu dau dreptul nimănui din afară să se amestece în treburile noastre lăuntrice; cer dimpotrivă ca planurile politicei noastre interne să fie pur româneşti.

Cu această credinţă şi în acest spirit am condus politica externă a ţării şi susţin, că i-am asigurat o independenţă, cu privire la înrâuririle din afară, care n'a fost nici odată depăşită în trecut.

Dar tocmai pentru că vreau ca Românul să fie stăpân la el acasă, doresc să găsească el singur, în plina lui libertate, căile cele mai bune pentru păstrarea unităţii noastre naţionale.

Vreau pacea, dar nu sunt pacifist

Am considerat, ca o poruncă internă românească, că unul din cele mai bune mijloace de a păstra unitatea noastră naţională este pacea.

Vreau pacea, dar nu sunt pacifist. *Vreau tractate de alianţă, care să ne asigure hotarele, dar ştiu că nimic nu ni le poate chezăşui mai bine ca forţa noastră militară.*

Voesc pacea şi o voesc prin mijlocirea Societăţii Naţiunilor. Dar nici odată n'am stabilit securitatea României numai pe baza pactului Societăţii Naţiunilor. Alături de el am creat tractate de alianţă speciale, ca de pildă Mica Inţelegere şi Inţelegerea Balcanică, cari dacă funcţionează în cadrul Societăţii Naţiunilor sunt totuşi complimentele lui necesare.

Azi când se vorbeşte de reforma Societăţii Naţiunilor eu spun: băgaţi de seamă, se voeşte a se uşura procedura revizuirii.

Nu pactul a dat greş, ci oamenii. Şi nu este bine, pentrucă măsurile decise de Marile Puteri împotriva Italiei şi pe care le-am urmat dintr'un spirit de solidaritate internaţională, n'au dat roadele dorite, — noi, aşa zisele Mici Puteri, să plătim pentru aceasta printr'o uşurare a procedurii revizuirii.

O luptă mare se deschide în toamnă la Geneva. Sunt azi mai mult de cât oricând cu Societatea Naţiunilor.

Cine sunt aliaţii noştri?

Vreau pacea. Pentru aceasta ne trebuesc alianţe şi amiciţii cu toate popoarele fără deosebire.

Declar că oricine garantează hotarele României şi pe acelea ale aliaţilor noştri este aliatul nostru de drept.

Eu nu fac o alegere între gloanţele care s'ar putea îndrepta spre ţara noastră. Eu vreau ca România să trăiască. Şi va trăi, căci acţiunea ei nu constă în a substitui o ostilitate unei alte ostilităţi, ci în a suprapune o prietenie peste o altă prietenie.

Politica noastră cu Rusia

Politica noastră faţă de Rusia derivă din necesitatea de a trăi în bună armonie cu un vecin de 170 milioane de oameni.

Nu sunt comunist, n'am împărtăşit nici odată această doctrină. Consider însă că o apropiere pe tărâmul politicei externe cu Rusia de azi, care este aliata aliaţilor noştri, Franţa, Cehoslovacia, Turcia, este cel mai bun mijloc de a permite tractatelor noastre existente de alianţă să-şi dea plina lor garanţie.

N'am încheiat nici un tractat de alianţă cu Rusia. N'am luat nici odată obligaţiunea de a lăsa trupele ruseşti să treaca pe teritorul românesc, o asemenea obligaţiune nefăcând nici măcar obiect de discuţie.

Cum stăm cu Italia şi Germania?

Dacă vreau prietenia cu Rusia, vreau însă şi prietenia Italiei şi prietenia Germaniei.

Cea cu Italia este atât de mult în simţământul nostru încât este de prisos să o mai spun.

In ce priveşte Germania, îmi reamintesc cu plăcere primirea ce mi s'a făcut la Berlin în 1929 cu prilejul conferinţei mele dela Reichstag.

Nu mă amestec în politica internă a nici unui stat; pe mine mă preocupă numai politica internă a propriei mele ţări. Prin urmare, dacă Germania doreşte pacea, nu văd pentru ce nu aş avea pentru Germania sentimente de o reală prietenie.

Nu ascund însă că în fruntea prieteniilor noastre stau Statele din Mica Inţelegere şi Inţelegerea Balcanică, stă Polonia, precum şi Franţa şi Marea Britanie, cu care noi, cei din Mica Inţelegere şi Inţelegerea Balcanică, am căutat să ne aranjăm întotdeauna politica.

Ce este Franţa?

In ce priveşte Franţa, ţin să spun, că locul ei de frunte în inimile româneşti este datorit după mine, mai presus de unirea de interese, mai presus de legătura de rasă, la două fapte:

1) Franţa şi-a făcut o specialitate de a-şi alege aliaţi în rândurile Statelor aşa zise mici, arătând prin aceasta cât de adânc este înrădăcinat în sufletul ei principiul egalităţii naţiunilor.

2) Mi-a fost dat să fiu martor al tuturor sforţărilor făcute de Franţa pentru organizarea păcii dela încetarea marelui războiu, cu toată puterea formidabilă pe care o reprezenta armata franceză.

Nu vreau să ştirbesc cu nimic creditul datorit spiritului pacific al oricărei naţiuni ar fi. Dar ţiu să proclam adânca mea încredere în puterea militară şi în voinţa de pace a Franţei.

Frontul unic al păcii

Dacă toată lumea vrea pacea, atunci soluţia este simplă: să facem frontul unic al păcii.

Dar dacă aceasta nu se poate, şi războiul ar isbucni, apoi trebue să se ştie, că România nu se poate bate în tabăra acelora în care se găsesc Statele care vor sporirea teritoriilor lor pe spinarea ţării noastre.

Situaţia politică în ţară

Dupăcum scriam şi în numărul trecut al foii, sosirea în ţară pe neaşteptate a dlui ministru Titulescu a produs surprindere. Toţi recunoşteam, că suntem într'o situaţie politică grea, atât internă cât şi externă. O săptămână de zile au fost discuţii în dreapta şi stânga, până când a avut loc şedinţa consiliului de miniştri, în care dl Titulescu şi-a făcut expozeul politic. Aci a vorbit, se spune, două ore. După aceea, consiliul s'a declarat de acord cu politica dlui ministru de externe Titulescu, exprimându-i mulţumită.

Ajunsă chestia aci, s'a sfârşit pentru moment şi cu svonurile de criză în guvern. Dl Titulescu a plecat din nou în străinătate, iar miniştrii ceilalţi îşi văd de concediile de vară, de contractele de armament şi ce mai cade, de valorificarea grâului şi ce mai pică etc. etc.

Din necazurile meseriaşilor sibieni

Desnădăjduiţi de soarta ajunsă, meseriaşii sibieni fac cunoscute unele greutăţi pentru existenţă, solicitând o mai dreaptă considerare din partea adevăraţilor buni români

Zilele acestea am primit la redacţie un memoriu mai lung, care cuprinde multe neajunsuri, ce stau în calea progresului meseriaşilor şi negustorilor români din Sibiu. Acest pas al lor poate să producă surprindere la unii. Pe noi însă nu ne miră de loc. Cunoaştem aceste greutăţi din viaţa zilnică, ca şi din contactul cu massele muncitoare şi producătoare.

Din lipsă de loc, nu putem publica întreg memoriul. Dăm însă unele părţi mai importante din el. Deocamdată nici nu îl comentăm prea mult. Ne-am bucura să vedem, că cei solicitaţi vor aprecia favorabil cele exprimate în memoriu. In cazul acesta, scopul dorit s'a ajuns, spre mulţumirea tuturor.

Asupra problemei industriei şi comerţului la Români am avea încă multe de lămurit şi complectat. De astă dată ne abţinem, promiţând a o face ocazional. Coloanele din „Foaia Poporului" stau însă deschise oricărui bun Român, care are ceva de spus în această chestie, pe care o dorim cât mai bine lămurită, în interesul Neamului şi Ţării.

Acestea premerse, lăsăm să urmeze extrasul din memoriu:

Inainte de războiu

Meseriaşii români înainte de războiu au suferit multe neajunsuri: nu puteau uşor să înveţe bine o meserie, nu aveau o clientelă română mai număroasă la oraşe, trebuia să concureze cu meseriaşii minoritari mai înstăriţi şi mai bine sprijiniţi decât noi Românii.

Cu toate acestea, mulţumită unor bărbaţi de inimă, cum au fost între alţii în Sibiu neuitaţii Cristea şi Tordăşianu, noi Sibienii tot ne-am desvoltat destul de bine, considerând vremurile maştere de sub regimul maghiar. Incă înainte de războiu, erau în Sibiu câteva zeci de meseriaşi şi negustori cu firme în toată regula. In judeţ la fel, pe toate satele aveam meseriaşi şi negustori români. Evrei deloc, numai Saşi sau Unguri în comunele mixte.

La începutul războiului aveam în Sibiu câţiva români, cari fiind recunoscuţi ca meseriaşi harnici, primise dela statul maghiar maşini fără plată, cum se dădea pe acele vremuri. Statul maghiar inaugurase o politică economică specială pentru mica industrie, care să dea mai târziu o mare industrie...

In cursul războiului am fost aproape toţi duşi pe câmpul de luptă. Mulţi nu s'au mai întors. Alţii am ajuns să vedem înfăptuirea marelui ideal naţional: unirea tuturor Românilor în o singură ţară şi sub o singură stăpânire. Bucuria noastră a fost nespus de mare. Funcţionarii străini au fost înlocuiţi cu Români. In aceştia vedeam o mare nădejde pentru a putea şi noi meseriaşii să înaintăm.

După Unire

Ne-am pus cu sârguinţă pe lucru. Neam regulat brevetele şi ne-am aranjat atelierele. Am mai împrumutat ceva bani de prin bănci sau dela părinţi şi neamuri, ca să ne cumpărăm unelte şi materiale. Lucram din răsputeri şi ne bucuram de zilele ajunse.

Dar, prima lovitură ne-a venit în curând: la *schimbul coroanelor*, prin ceeace nu înţelegem schimbarea câtorva bancnote de hârtie ce aveam, ci reducerea creanţelor la suma jumătate, reducerea depunerilor etc.

In curând după schimbul coroanelor cu 50 bani, — mărfurile cu 3,50 coroane la 1 leu — a urmat micşorarea banilor între oameni, apoi a început inflaţia leilor, care a durat câţiva ani. Cine a vândut pe credit în aceşti ani, s'a ars ca acum în luna lui cuptor. Cu banii ce-i căpăta meseriaşul după 6—12 luni sau chiar mai târziu, nu-şi mai putea cumpăra nici materia primă. In loc de progres, omul da înapoi zilnic, aşa pe nesimţite.

Tot în vremea aceea, dobânzile după banii din bancă se urcau cu nemiluita. Vai de capul lui, care a luat o sumă mai mare din bancă şi n'a putut-o plăti în 6—12 luni. Ruina îl călca din urmă cu paşi repezi nevăzuţi. Aşa ne-a găsit *stabilizarea leului* în 1929, care a venit mult prea târziu, a fost şi prea urcată, plus de asta dobânzile au rămas încă ani de zile mult prea mari.

Criza economică

Deodată cu stabilizarea leului ivinduse şi *criza economică mondială*, meseriaşul şi negustorul român a fost pus la o nouă şi grea încercare. Amar de soarta aceluia, care acum avea datorii pe o parte şi clienţi greu platnici de altă parte, sau ducea chiar lipsă de lucru!

Mai socoteşte apoi, că de prin anii 1925 încoace dările de tot felul au început a se urca din an în an. Ani de zile, îndeosebi după stabilizarea leului, preţul mărfurilor scădea, pe când dările şi diferitele taxe nu se reduceau în aceiaş măsură! Dacă n'am fi trăit de fapt acele zile, nu le-am putea crede cu putinţă!

Astfel desvoltându-se lucrurile: e de mirare constatarea tristă a zilelor de faţă? Unde mai pui lipsa de sprijin a meseriaşului şi negustorului român!

După 18 ani

De prezent, după 18 ani dela Unire, aproape toţi meseriaşii români patroni din Sibiu, stau mai rău ca la început. Unii şi-au perdut nu numai ce au agonisit, ci chiar şi din averea părintească. Intre aceştia din urmă sunt a se socoti toţi aceia, cari lucrau cu preţuri solide şi conştienţios, predând lucrul odată gata chiar şi fără a primi plata pe loc, fie că au lucrat pentru particulari sau pentru autorităţi.

Neprimirea plăţii după marfa livrată ne-a adus mari necazuri. Noi am făcut aceasta de bună credinţă; ca după aceea să fim veşnic amânaţi cu plata, ba de multe ori zeflemizaţi sau insultaţi, dacă ai îndrăznit să-ţi ceri banul tău mai cu stăruinţă.

Intre astfel de împrejurări: Ce puteam face? Mulţi ne-am împrumutat pe la bănci, cu procente mari, cugetând că vom plăti îndată din primii bani luaţi după marfa livrată. Dar aşteptarea a durat ani dearândul, până ce ne-am pomenit cu interesele mai mari decât capitalul împrumutat, apoi procese, spese şi zilnic neajunsuri.

Urmările crizei economice

Criza economică însă n'a scăzut, ci a crescut. Acum clienţii rău platnici, cari mai făcuse şi alte datorii cu construcţia de casă şi creşterea copiilor în şcoli, ne observau cam în felul următor: Nu pot plăti, că a venit curba de sacrificiu; n'am primit soldele; sunt în conversiune etc.

Pentru a primi astfel de răspunsuri îţi perdeai zile de lucru, aşteptând pe la uşi şi plecai tot fără bani, ba de multe ori începea acum şi te înfrunta că lucrul n'a fost bun etc. Vorba Românului: Când îi dai îi fată iapa, când îi ceri îi moare mânzul!

Dar tot am fi dus-o cumva, dacă pe lângă plata neregulată a multor particulari, — cel puţin când primesc ceva lucru dela o autoritate, măcar aci să fie la vreme şi repede plătit lucrul livrat. In loc de asta, greutăţi de multe ori la recepţie... din diferite motive, apoi lipsă de bani în buget, amânarea ordonanţării şi alte multe. Onoare excepţiilor ici-colo!

Lipsa de încredere

Mai avem noi Românii, afară de acestea, încă o mare boală: *invidia* şi *neîncrederea*. De pildă un lucru executat de un străin, cât de rău să fie, e considerat mai bun decât lucrul făcut de un Român. Asta nu e bine. Doar noi Românii încă executăm cu grija necesară şi cu preţuri convenabile. Numai foarte rar, când e vorba de ceva absolut special, se poate întâmpla ca să nu se găsească un Român care să execute lucrul dorit.

Se mai ivesc apoi şi alte cazuri, când noul client îţi spune: „*Am venit la Dumneata, că eşti Român, dar să-mi faci lucrul mai ieftin*"... Aceasta e o pretenţie foarte nepotrivită. Să avem inimă şi înţelegere pentru situaţie: e destul, dacă un Român oferă acelaş lucru cu acelaş preţ, ca şi străinul! A cere şi mai mult, este peste putinţă. Bietul Român, nu va putea exista, căci nu mai câştigă nimic!

O părere foarte greşită este aceea, că *meseriaşul român minte*, şi nu livrează lucrul gata la termenul fixat. Acest neajuns nu este chiar aşa. Se întâmplă rar. Dacă clientul a cerut o grabnică livrare, meseriaşul a crezut că va încerca să-l mulţumească. Promite deci aşa cu gura mai moale. Când colo — se întâmplă foarte des — dacă lucrătorii observă ceva mai mult de lucru, ei o lasă mai domol şi nu totdeauna vreau să înţeleagă urgenţa. De alte ori e plin sezon şi se aglomerează lucru mult pe câteva săptămâni, când de obicei nu sunt destui lucrători. In astfel de vremuri, de sine înţeles, că nu poţi mulţumi toată lumea, dar nu din rea voinţă sau nepricepere, ci din cauza diferitelor împrejurări, amintite aci în parte.

Ce dorim noi?

Am aflat de bine a vă cere publicarea acestui scurt memoriu al meseriaşilor sibieni. Prin aceasta nu intenţionăm să ne plângem sau să acuzăm pe nimenea. Dar am găsit de necesar, să ne spunem odată şi necazurile noastre.

Zilnic vedem şi cetim, cum toate clasele sociale îşi revendică diferite drepturi. Toţi îşi îmbunătăţesc traiul vieţii. Cei mai bătrâni dintre noi, am fost martori şi am văzut, ce cariere frumoase au făcut mulţi domni Români în ultimii 15 ani. De aceasta noi ne-am bucurat nespus de mult.

Dar oare noi, meseriaşii şi negustorii români, nu avem dreptul să cerem acelaş sprijin dela societatea românească? Noi să fim consideraţi numai *dacă lucrăm mai ieftin ca străinul*, aşa cum mulţi ţi-o spun în faţă? Aşa ceva e şi păcat şi revoltător. O astfel de persoană n'a meritat să ajungă spre pildă funcţionar român.

De aceea, ne adresăm lumii noastre româneşti, solicitând un adevărat sprijin cu *fapta*, nu numai cu *vorbe*, pentru meseriaşii harnici şi vrednici. Numai aşa vom putea să ne întărim în industrie şi comerţ, care va avea de urmare întărirea şi fericirea Neamului Românesc, pentru toate clasele, nu numai pentru cei favorizaţi.

Intr'un alt articol va urma restul celor cuprinse în memoriu.

INFORMAŢIUNI

ATRAGEM ATENŢIA cetitorilor noştri asupra articolului dela pagina 2: Din necazurile meseriaşilor sibieni, în care se relatează lucruri de o deosebită importanţă.

TÂRGUL DE MOSTRE DELA SIBIU se deschide Duminecă 26 Iulie 1936, la 11 ore, pe terenul Târgului, — după cum comunică comitetul.

ALEGERILE la Camerele agricole se vor ţine neapărat în ziua de 12 August 1936. Ministerul Agriculturii a trimis o nouă circulară prefecturilor celor 32 judeţe — pe cari le-am publicat şi noi în foaia dela 12 Iulie 1936 — atrăgându-le atenţia, că aceste alegeri trebue să se ţină la ziua numită.

SENTINŢA pentru catastrofa întâmplată cu tribunele dela Cotroceni, era să se dea la 22 Iulie, când a fost amânată pe ziua de Vineri 24 Iulie, ca să se poată face o mai amănunţită motivare. Cuprinsul sentinţei nu se cunoaşte până acum.

22.250 VAGOANE DE GRÂU pentru export, a fost aprobat până la 20 Iulie 1936, de către oficiul central de valorificare a grâului. Exportul se face în diferite ţări europene.

O CONFERINŢĂ A GRÂULUI s'a deschis la Londra Marţi 21 Iulie 1936, în prezenţa delegaţilor a peste 30 de ţări, între cari şi România. — Astfel de conferinţe s'au mai ţinut şi în anii trecuţi, cu scopul de a regula producţia şi preţul grâului. Rezultatul a fost nimic. Cei cu pământ bun, dacă îl lucră bine, câştigă frumos; cei slabi se pot tot plânge, căci de-agata nu le pică nimic de sus.

REZULTATUL BACALAUREATULUI. La examenul de bacalaureat (absolvarea liceului) s'au prezentat la toate comisiile din ţară 4789 candidaţi şi candidate, din cari au reuşit 2428, adică 51 din o sută.

SALARIILE şi PENSIILE pe luna Iulie, cari au fost repartizate, cuprind următoarele sume: Salarii 938.097.295 lei, pensii 155.993.501 lei sau în total 1 miliard 94 milioane 90 mii 796 lei. — Dar câte cheltueli mai sunt, lunar, afară de acestea, durere că nu se spune!

PROCESUL GROSS-CAGERO pentru escrocheriile cu devize la Banca Naţională şi în străinătate, se va judeca în curând. Tribunalul din Bucureşti a fixat termenul de 28 Iulie c., când se vor începe desbaterile, dacă nu mai intervine ceva între timp.

UZINA DE APĂ DIN PITEŞTI a ars în ziua de 18 Iulie c., în urma unui scurt circuit electric. Tavanul fabricei a căzut peste cele 5 motoare şi restul de maşini. Focul a putut fi stâns numai după câteva ore. Până la repararea uzinei, în oraş s'a organizat serviciul cu sacale pentru împărţirea apei.

ENGLEZII NU SUNT UŞOR DE INŢELES. Intr'o vorbire ţinută la Cardif, primul ministru englez Baldwin a spus între altele: *„Nu suntem un popor uşor de înţeles*, dar suntem un popor care iubeşte, voeşte şi caută pacea şi care nu poate fi uşor provocat. Vom lupta până la ultimul om, în cazul când vreo naţiune oarecare din lume, ar căuta să se atingă de libertăţile noastre".

UN CUTREMUR în Columbia (America) a distrus oraşul Tugueres şi alte 17 sate. Numărul morţilor şi răniţilor încă e mare.

9 GENERALI vor eşi la pensie, în lunile August şi Septemvrie, între cari sunt Ştefănescu Amza şi Virgil Economu din infanterie, Constantinescu, Rădulescu, Alimănescu, Serghiescu, Orescovici şi Boboc din artilerie şi general-medic Costea. In urma acestor pensionări se vor face diferite schimbări în comandamentele militare.

PENTRU 95 DE POSTURI de oficianţi la poştă s'au prezentat 900 de candidaţi. Examinarea a luat sfârşit în 18 Iulie. Rezultatul examenelor va fi făcut cunoscut în scris celor reuşiţi.

RECOLTA GRÂULUI din anul acesta este considerată cea mai bună, dela războiu încoace.

VIILE din Banat şi Basarabia n'au fost atacate de mană şi promit o bună recoltă. La aceasta a ajutat vântul uscat din ultimul timp.

FONDURILE ADUNATE LA MAGLAVIT, din daniile oamenilor, nu s'au administrat cum trebue. S'a cerut o aspră cercetare contra vechiului comitet, care să dea seamă de felul cum a grijit banii. — Rău destul, că şi de astfel de bani se ating unii oameni slabi!

† VICTORIA DORCA n. CLOŢAN a încetat din viaţă Miercuri 15 Iulie 1936, în etate de 35 ani. Inmormântarea a avut loc Vineri în 17 Iulie 1936, în Cimitirul Central din Sibiu. Dumnezeu să o odihnească cu dreptii!

LUNA DE MIERE se numeşte şi azi prima lună de traiu la olaltă, a unor tineri căsătoriţi. Dar de unde se trage această numire? Unii spun, că dela un vechiu obiceiu german, care rânduia: noii căsătoriţi să bea un vin făcut din miere, în cele 30 zile care urmau după căsătorie.

20 VAGOANE TUTUN românesc au plecat zilele acestea din portul Constanţa, cu vasul grec „Dionisis", pentru Germania. Tutunul a stat în port vreo patru luni, din cauză că exportatorii nu plătise Regiei întreg preţul. — După cum se spune, Regia Monopolului a mai făcut o vânzare de tutun românesc pentru o firmă din Olanda.

IPERITA este materia gazoasă cea mai temută, pentru caz de războiu. Arsurile pe cari le produce sunt dintre cele mai grele. De aceea se iau atâtea măsuri pentru apărarea contra gazelor.

GRINDINĂ cât oul de găină a dat în 18 Iulie a. c., asupra regiunei oraşului Stuttgart (Germania). Semănături, pomi, legume, tot a fost distrus. Pagubele sunt mai multe milioane mărci.

ZIARISTUL GERMAN Walter Schwertefeger, director la „Berliner Börsenzeitung", a fost condamnat la închisoare pe viaţă, pentrucă a dat ziariştilor străini iustrucţiile secrete zilnice pe cari le primia presa germană dela ministerul propagandei.

PĂRUL şi PĂLĂRIA. Tot mai mult se întinde obiceiul, de a umbla fără pălărie. Englezii încă au introdus acest obiceiu, despre care medicii cred că e foarte sănătos. Frizerii încă sunt contra pălăriei. Şi medicii şi coaforii (frizerii) susţin, că purtarea pălăriei favorizează căderea părului (chelia): sudoarea care nu poate evapora din cauza pălăriei, dăunează mult părului, pricinuind căderea lui.

CUM S'A INECAT UN COPIL ni se scrie din comuna Fânaţe, jud. Mureş: Copilul Stefan Suciu a lui Ioan, de 2 ani, fiind lăsat singur prin curte, a căzut într'un ciubăr cu apă, unde a fost găsit mort.

Apel către abonaţi

In timpurile grele de azi luptăm cu mari greutăţi băneşti. Hârtia, cerneala, tiparul, timbrele, cheltuelile redacţiei şi administraţiei reclamă bani. Dacă abonaţii nu-şi aduc aminte de plata abonamentului, banii necesari nu incurg.

Noi muncim cu râvnă spre a scoate „Foaia Poporului", ne silim să o facem cât mai bună, dorind a lumina şi povăţui numai la bine pe cetitorii noştri.

Acum, după ce am îngăduit prea mult, ne adresăm abonaţilor noştri cu un călduros apel, rugându-i să-şi plătească restanţa, iar cei cărora li-se isprăveşte abonamentul, să-l reînoiască.

Cine nu mai doreşte să primească foaia, să ne anunţe, ca să o oprim. Noi nu silim pe nimenea să o aboneze. Dar nici nouă să nu ne facă spese, citind fără a plăti.

In speranţă, că vechii noştri abonaţi vor da ascultare rugării noastre, plătindu-şi din vreme abonamentul, vă salutăm cu dragoste frăţească. *Administraţia şi Redacţia „FOAIA POPORULUI"*

MAGAZINUL PAŞA are deviza: Vinde ieftin, ca să vândă mult! Pentru acest motiv toţi bunii gospodari şi gospodine, cari ţin la economia casei, fac toate cumpărăturile de cari au zilnic nevoe, numai la magazinul PAŞA, singurul care a rezolvat problema crizei. — Cetiţi înseratul din pag. 4, cu preţurile!

ORELE DE SERVICIU a colecturilor Loteriei de Stat. Luând în vedere noua dispoziţiune privitoare la orele de închidere pe sezonul de vară, colecturile jos menţionate vor ţine închis birourile lor între orele 13—16. Ora închiderii seara rămâne ca şi până acum neschimbată ora 19: „Aurora" A. Felter, Banca Română de Comerţ, Campus & Bassa, „Hermes" A. Toth, Lloyd-Europa birou de voiaj, Gheorghe Stănoiu, Wagons-Lits-Cook.

S'A PIERDUT: O tabachere pentru ţigarete, gravată, la un cap ovală. Găsitorul este rugat a o preda în Sibiu, strada Abatorului No. 42—44, unde va primi o remuneraţie.

S'A GĂSIT un câine de rasa „Pinciu" alb, cu păr lung. Pierzătorul să se adreseze Poliţiei Sibiu.

NUMERI DE PROBĂ din „Foaia Poporului", trimitem gratuit, la cine cere prin o carte postală.

Cadouri ceasornice, Bijuterii, **Tacâmuri**, Verighete, asortiment bogat. Preţurile cele mai ieftine, **Emil Höchsmann** Sibiu str. Regina Maria 41.

Răi plătitori la Foaie

In fiecare săptămână constatăm, că sunt mulţi abonaţi, cari nu plătesc. Şi între ei sunt şi de cari pot dar nu vreau. Aceasta nu este nici frumos, nici lucru creştinesc. Dintre aceştia mai dăm azi pe următorii: Nicolae Sârbu, Iablaniţa, judeţul Severin; Dan Nicolae a Roşului, Ibăneşti, jud. Mureş; Frăţilă Simtilie, Ilimbav, jud. Sibiu; Tulai George l. Floare, Luna, p. Câmpia Turzei; Traian Rus l. Valer, Maieru, jud. Năsăud; Teodor Morocozan, Jimbor, jud. Someş; Savu Trute, Lipova, jud. Timiş; Michael Tiz, Gârbova, jud. Sibiu; Ioan Suciu, Halchiu, jud. Braşov. — Alţii vor urma dacă nu-şi plătesc datoria.

Editura şi tiparul „Tipografia Poporului". Redactor responsabil: H. N. BRATU

Tot magaz. **PAŞA**
vinde cel mai **eftin**

Zahăr 28 lei, Orez glase 26.—, Cafea prăjită ¼ dela 34.—, la cerere măcinată. Untdelemn bun de salată 34.—, Macaroane fidea 20.—, Nuci curăţate 56.—, Cafea cicoare pentru lapte 45.—, ½ kg. 23.—, ¼ kg. 12.—,

Dep. de Salamă de Sibiu cal. I cu preţ de fabrică kg. 120 Lei la buc. întreagă

pt. Comercianţi, Bodegi, Restaurante, cantine, Internate. primesc cu preţuri mai reduse ca oriunde.

Deasemenea pt. nunţi, oaspeţi, Logodne, etc., — primesc cu mari reduceri

Alături la **Bodega PAŞA** Regala 5 Lei, Ţap 7 „, Halba 11 „

Vinuri dela 12 Lei kg.

Mâncăruri, orice fel cu preţuri reduse

Mag. **Paşa** în Sibiu este numai în Str. Reg. Maria 42. Telef. 93. Convorbiri gratuite.

16723

PRIMĂRIA COMUNEI SEBEŞUL DE SUS
No. 564—1936 16725

Publicaţiune

Comuna politică Sebeşul de sus, judeţul Sibiu, dă în licitaţie publică cu oferte închise, construirea unei **Mori** comunale de apă, în ziua de 8 August 1936, ora 2 p. m.

Preţul de strigare după deviz e Lei 302.163.— Vadiu 5%.

Licitaţia se va ţinea în conformitate cu prevederile art. 88—110 din Legea contabilităţii publice, şi în localul Primăriei comunale.

Planurile şi devizul, precum şi condiţiunile de licitare, se pot vedea la Primăria comunală în orele oficioase.

Sebeşul de sus, la 12 Iulie 1936.

Primăria comunală

Vizitaţi

Expoziţia de Covoare Persiane

ţesute de mână şi **gobelinuri**

franceze, în comision la H. KLEISCH

Str. Regina Maria No. 37

„Orient“, Şcoala de ţesut autorizată **Oradea**

16724

Nr. 927|1936 port. 16726

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 9692|935 şi Nr. G. II 5526|936 a Judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Gheorghe Gierlich reprez. prin advocatul dr. J. Schorsten din Sibiu, pentru încasarea creanţei de 1085 Lei şi accesorii se fixează termen de licitaţie pe ziua de

25 Iulie 1936, ora 3½ p. m.

la faţa locului în Şura mare Nr. 168, unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară: 2 vaci, în valoare de 8000 Lei. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretensiunea care e de încasat, face 1085, capital, dobânzile cu 8% socotind din 1 Iulie 1932, iar spesele până acum stabilite de 1803 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost sechestrate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în sensul art. XLI: 1908 § 20.

Sibiu, la 30 Iunie 1936.

Şef-portărel
Dr. Klockner

Nr. 1867 port. 1936 16728

Publicaţie de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă tribunalul Sibiu, prin aceasta publică că în baza deciziunii Nr. — şi Nr. G. II. 4667|936 a judecătoriei mixte Sibiu, în favorul reclamantului Szabo Dénes reprez. prin advocatul dr. Richard Zintz, din Sibiu, pentru încasarea creanţei de 500 lei şi accesorii, se fixează termen de licitaţie pe ziua de

30 Iulie 1936, ora 1530 p. m.

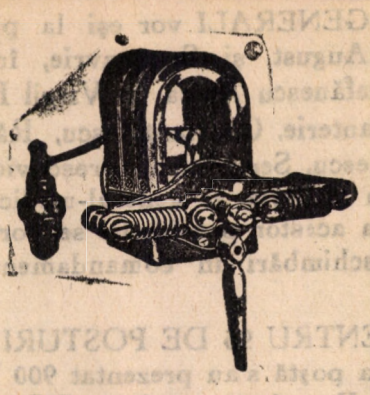
la faţa locului în Sibiu str. Zimmerman Nr. 38, unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară: 2 cai, 2 porci şi 1 car, în valoare de 3500 Lei. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretensiunea care e de încasat face 500 Lei capital, dobânzile legale, socotind din 11 Ianuarie 1931, iar spesele până acum stabilite de 971 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost sechestrate de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora conf. art. XLI 1908, § 20.

Sibiu, 16 Iulie 1936.

Portărel, Dr. Calman

Magnete
Reparaturi

la: **Müller & Lorenz** Sibiu, strada Şaguna 15. Telefon 27.

16698

Nr. 720 port. 1936 16727

Publicaţie de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu, prin aceasta publică, că, în baza dectziunii Nr. 14531|935 şi Nr. G. II 4314|1936 a judecătoriei mixte Sibiu, în favorul reclamantului Societatea coop. Raiffeisen, Hozman, reprez. prin advocatul dr. I. Schorsten Sibiu, pentru încasarea creanţei de 39.000 Lei şi accesorii se fixează termen de licitatie pe ziua de

27 Iulie 1936, ora 4 p. m.

la faţa locului în Hozman No. 109 unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară: 2 boi, 2 cai, hamuri 3 căruţe, 1 sanie, 1½ st. lemne, 20 măji fân, 20 măji paie şi 1 porc în valoare de 19900 Lei. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretenziunea care este de încasat face 39 000 Lei capital, dobânzile cu 10% socotind din 1 Aprilie 1929 iar spesele până acum stabilite de 6348 Lei.

Intrucât mobilele cari au ajuns la licitaţie ar fi fost sechestrate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în sensul art. XLI: 1908, § 20.

Sibiu, la 30 Iunie 1936.

Şef-portărel
Dr. Klockner

Judecătoria rurală Ocna-Sibiului
Nr. G. 934|1935|3 16733

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel delegat pe lângă **judecătoria rurală Ocna Sibiului. aduc la cunoştinţă că în baza deciziului Nr. G. 934|1936|3 a judecătoriei rurale Ocna-Sibiului, în cauza de execuţie pornită de urmăritorul dr. Ioan Dodea contra urmăritului — pentru încasarea creanţei de 4380 Lei şi accesorii, se fixează termen de licitaţie pe ziua de**

27 Iulie 1936, orele 15,

la faţa locului în com Armeni, unde se vor vinde prin licitaţie publică judiciară, la Gh. Neamţ 1 Tătase 1 viţel, 1 vacă şi 20 saci porumb. La Ion Hader 1 vacă şi 2 cai. La Nic. Hader 1 iapă, 1 căruţă. La Gh Neamţiu Munteanu 1 vacă şi 10 s. porumb în valoare de 14.100 lei, **în caz de nevoe şi subpreţul de** estimare. **Pretenziunea care e de încasat face 4380 lei capital, dobânzile** de 3%, socotind din 7 Aprilie 1934, iar **spesele până acum stabilite de 1890 lei.**

In caz dacă acelea mobile s'au sechestrat şi de alţi urmăritori, licitaţiunea se ordonă şi în favoarea acestora conf. art. 20 din legea LX, 1891.

Ocna-Sibiului, 9 Iulie 1936

Grefier
C. M. Szötz, del. port

Cartea pompierilor

Instrucţiuni şi regulament de exerciţii pentru pompieri. Preţul 25 Lei, trimisă cu ramburs 45 Lei, iar pe lângă trimiterea banilor înainte 40 Lei. Comandele sunt a se adresa la Librăria Foaia Poporului Sibiu.

Mari surprize
Zile eftine
la
TRAUGOTT WACHNER
Sibiu, str. Regina Maria 15

16720

Publicaţie de licitaţie

Direcţiunea **Căminului** de ucenici din Sibiu, strada Centumvirilor No. 13, ţine licitaţie publică în ziua de 28 Iulie 1936 orele 8 dimineaţa, pentru procurarea cantităţii de 70.000 kg. lemne de foc.

Ofertele se pot înainta până la 28 Iulie orele 8 dimineaţa.

Caetul de sarcini se poate ceti oricând la Direcţiunea Căminului.

Sibiu 23 Iulie 1936.

16729 *Direcţiunea.*

Primăria comunei Şeica-mare (jud. Târnava-mare)
No. 588—1936 16730

Vinde lemne de foc

prin licitaţie publică verbală — prin strigare — ce se va ţine în ziua de *12 August 1936, ora 9 a. m.*, în pădurea „Bichibeş“ — şi anume: cantitatea totală de 517½ stg. esenţă ştejar crepat — împărţită în 4 loturi de câte 100 stg. şi un lot de 117½ stg., cu preţul de strigare de lei 350 pro stg. de 4 mc. — loco-pădure, situată la 2½ km. de gara C.F.R.

Condiţiile detailate se trimit la cerere — şi se pot vedea în orele de serviciu la

Şeica-mare, 22 Iulie 1936. **Primăria comunală**

Primăria comunei Bradu
Nr. 756—936. 16732

Publicaţiune

Comuna Bradu arendează în ziua de 5 August 1936 ora 10 a. m. la Adm. financiară Sibiu debitul de beuturi spirtuoase Nr. 1. Preţul de strigare Lei 6000. Garanţia 5%.

Condiţiile de licitaţie se pot vedea la Primăria comunală.

Bradu, 8 Iulie 1936.

Primăria comunală.

Important pentru îngrăşarea porcilor, a vitelor şi vacile cu lapte

Turte de uleu, uruială de floarea soarelui, **nutreţ ideal de albumină,** cretă pulverizată şi tărîţe permanent în depozit, cu preţurile cele mai ieftine de zi la

A. I. Keller, Mediaş

Prăvălie de coloniale în en gros şi detail.

Telefon No. 93 16718

10 zile

Vânzare de reclamă

Pânzeturi, plapome, matraţe, pupilnuri, cămăşi de domni, ciorăpării, stofe de spălat de vară, stofe pt. perdele, etc.

la

H. GASSNER
Strada Regina Maria No. 11

Rog priviţi vitrinele! 16731

RESTAURANT KASPER
VINURILE FRONIUS

Măi frate, auzi ce am să-ţi spun:
„Eri am băut un vin foarte bun
In **„Pivniţa la Călugăr“**, unde se consumă **Vinurile Fronius,** marca cea mai bună“

Restaurant **„Pivniţa la Călugăr“**
Sibiu, strada Regele Carol II. *16721*

VINURILE FRONIUS

Mână în mână

Este o învăţătură a veacurilor, că unde este unire şi bună înţelegere, — fie într'o familie, fie într'un sat, fie într'o ţară, — lucrurile merg bine, se vede spor şi întărire, creştere de avere şi de cultură. Unde e neînţelegere şi ceartă, când unul împinge la deal şi altul la vale carul stă pe loc. Nici un câştig pentru nime. Ba şi averile şi puterile avute se macină în zadar.

Mai este un adevăr tot aşa de vechiu, că şi cei mai buni dacă sunt puţini, nu pot face mare ispravă. Ei au nevoe ca mulţimile cele mari, poporul, să ţină cu ei, să fie mână în mână. Numai munca şi năzuinţele tuturor, în bună înţelegere, pot naşte lucruri bune şi folositoare pentru toţi, pentru ţară.

Acest simţ al unirii, a ţinerii tuturor laolaltă, când e vorba de lucruri mari şi bune pentru o familie, pentru un judeţ, pentru o ţară, se numeşte şi simţul solidarităţii. A merge — fiii unui întreg popor — mână în mână, însemnează a fi solidari.

Noi Românii nu avem încă în mare măsură acest simţ al solidarităţii. Cum am trăit veacuri de arândul despărţiţi, sub stăpâni şi ţări străine, — chiar şi Moldova şi Muntenia au vecuit despărţite până la jumătatea veacului trecut, — nu am avut prilejul să gândim şi să simţim împreună. Imprejurările între cari am trăit, nevoile ce le-am avut, au fost deosebite după locuri şi ţări. Astfel la noi nu s'a putut desvolta simţul solidarităţii.

In afară de aceasta, chiar din fire noi suntem un popor ai cărui fii sunt porniţi să lucreze de capul lor. Poate acesta a şi fost motivul cel mare, pentru care în trecut nu am putut rămânea cu o singură ţară, toţi împreună, ci ne-am rupt, ne-am fărâmiţat fiecare de capul lui, cu ţărişoara lui, ajungând slabi prin despărţire şi supuşi altor popoare, cărora le-a plăcut să aibă o singură conducere.

Dacă până azi nu avem îndeajuns de crescut simţul solidarităţii, suntem îndatoraţi a ni-l întări prin educaţie, încă din familie. Pentrucă unitatea României între graniţele ei de azi, numai aşa vom putea-o păstra dacă în lucrurile mari vom merge cu toţii mână în mână, ajutându-ne împrumutat şi ascultând toţi de aceeaşi poruncă.

Luptele dintre partidele politice, dela unire până azi, au stricat mult simţului de solidaritate. Unii pe alţii s'au ponegrit, numindu-se împrumutat răuvoitorii, ori chiar duşmanii ţării.

Adevărul e, că acei cari sunt Români nu pot voi răul ţării, care ar fi şi răul lor.

Pe de altă parte fiecare ne interesăm aproape numai de nevoile dintr'un anumit ţinut, acela în care trăim noi. Nu ne pasă dacă altora, din judeţele mai depărtate ale ţării le merge rău, câtă vreme nouă ne merge bine.

Cu toate că ar trebui să ştim: când te doare o mână, un picior, un ochiu, o ureche, — eşti bolnav în tot trupul. O naţiune, un popor, care trăeşte într'o singură ţară, de voeşte sau ba, formează acelaşi trup.

Când e secetă în Basarabia, se simte în toată ţara; când scade preţul vitelor în Ardeal, de asemenea. Când ne-ar ataca duşmanul la Apus, se simte până la Răsărit.

Nu ne putem asigura viitorul şi nu ne putem face ţara şi pe noi fericiţi, decât ascultând de porunca solidarităţii.

Ion Agârbiceanu

Ca 'n poveşti — şi totuşi adevărat

O experienţă făcută cu 2 avocaţi din noua generaţie

Un român sibian, care locueşte în acest oraş cu mult înainte de războiu, a cumpărat acum un deceniu o casă, pe care şi azi mai are o mare ipotecă. Cu toate acestea n'a vândut-o, fiindcă a cumpărat-o ca să se aşeze în ea cu întreprinderea, nu să o speculeze.

Din cauza vechii legi a chiriilor, sub care a suferit mult, şi a altor greutăţi ulterioare în legătură cu criza economică, respectivul român sibian nu s'a putut muta până la sfârşitul anului trecut în casa proprie. In Martie 1936 a abzis locuinţa în care voia să se mute, iar în Aprilie c. locul unde se mută cu întreprinderea.

Acum începe teatrul de-a procesele. Chiriaşul cu locuinţa refuză a lua abzicerea la cunoştinţă, nu se mută din locuinţă şi nu mai plăteşte nici chiria din Martie încoace, adecă de peste 4 luni. In schimb ia un avocat şi se apără cerând mereu amânări de desbatere sub diferite pretexte, invocând neîncetat că nu-şi găseşte locuinţă. Acum 8 zile s'a obţinut sentinţă de evacuare, cu plata chiriei restante şi plata speselor de proces, căci altceva era exclus a se putea hotărî, dacă se mai respectă dreptul de proprietate....

In cazul al doilea, chiriaşul stricase şi localul. Proprietarul trecuse totuşi pentru moment cu vederea. Se bucura să se vadă cu localul reparat şi în el aşezat. Dar chiriaşul acesta, văzând cum primul locueşte de luni de zile fără chiar să plătească chiria, spune şi el că nu are unde se muta.... Refuză a recunoaşte 3 abziceri, sub diferite pretexte. Bagseama aşa îl pusese la cale avocatul, care îl apăra, fiindcă „îi e meseria". După mai multe desbateri, se obţine evacuarea cu plata speselor de proces. Avocatul face apel.

Ambele procese se desbat totdeauna sub o colosală enervare. Pe o parte se cere neîntrerupt urgenţa termenelor şi a desbaterii în fond. Avocaţii adverşi, doi flăcăi din tânăra generaţie, cer veşnic amânări, uzează de mijloace posibile şi imposibile, pentru a obţine tărăgăneli, sub diverse pretexte de sâcâeli şi alte secături de argumente.

Şi mai e ceva de remarcat: Reclamantul român apare totdeauna personal în instanţă cu mai mulţi martori şi avocatul său. Pârâţii sunt veşnic absenţi, iar avocaţii vin cu servietele pline de „argumente" pentru amânări, ba unul a cerut chiar transpunerea procesului la alt tribunal.

*

Intr'o zi, pe culoarul tribunalului, între mai mulţi dintre cari aşteptam rândul, începe a se discuta: Oare n'am putea noi cere o lege, ca din cei aproape 100 avocaţi ai Sibiului, — şi tot aşa sunt probabil şi în alte oraşe, — acei avocaţi cari vreau să lucreze cinstit, să-i ajutăm să intre ca judecători, dar numai cu 2–3–5 procese la zi, ca să le poată studia până în toate amănuntele? Adecă să fie mai mulţi judecători şi mai puţini avocaţi. Să nu mai fie atâţia avocaţi pe capul la câţiva judecători, prin ceeace se forţează veşnicele tărăgăneli. Iar legea avocaţilor încă să sufere o radicală corectură în interesul justiţiabililor.

Cetiţi cu atenţie, iubiţi cetăţeni, apoi meditaţi asupra celor scrise de

Un cetăţean.

Ce se petrece în alte ţări

TURCIA a căpătat dreptate de cauză la Conferinţa Strâmturilor dela Montreux. In Dardanele şi Bosfor se pot face din nou întăriturí militare. Armata turcă şi-a ocupat deja vechile poziţii de apărare. Turcia e iarăş stăpână pe aceste intrări şi eşiri în largul mărilor.

ANGLIA face neîncetat pregătiri militare. In şedinţa camerei comunelor dela 21 Iulie 1936, ministrul apărării naţionale a anunţat formarea „unor companii de apărare naţională ale armatei teritoriale". Aceste companii sunt un fel de miliţii, cu rolul de a apăra punctele importante ale ţării în caz de războiu sau în caz de ameninţare de războiu. In aceste companii se pot înrola foşti soldaţi, între 45 până la 60 ani. O companie de acestea se alătură unui batalion de infanterie teritorială. Inrolările vor începe la 1 Septemvrie. — Contra cui se înarmează Anglia, n'a spus ministrul respectiv, dar e uşor de înţeles şi teama Angliei.

JAPONIA a ridicat starea de asediu din capitala Tokio şi jur, după ce au trecut 20 de săptămâni dela revolta militară din Februarie 1936. — Cei 15 ofiţeri găsiţi vinovaţi pentru acea revoltă, au fost condamnaţi şi executaţi, fără a se da amănunte.

Cum a fost omorît un om

Mihail Stelescu, fost între conducătorii „Gărzii de fer" din care s'a retras acum 2 ani pentru deosebiri de păreri cu conducerea, a fost omorît Joi 16 Iulie 1936, de către o echipă de 10 studenţi, cari susţin că Stelescu e „trădător". Acest asasinat a produs o mare impresie în Bucureşti şi în toată ţara.

Frecările în sânul studenţimii sunt multe şi variate. Noi nu le cunoaştem în amănunte, fiindcă ne preocupă în prima linie necazurile masselor populare, cari nu mai pot suporta multele impozite şi taxe, ce alţii le chivernisesc destul de rău.

Constatăm însă un lucru. Acest omor politic s'a petrecut într'o formă nemaipomenită. Stelescu era bolnav şi operat într'o clinică a spitalului Brâncoveanu din Bucureşti. Aci au pătruns studenţii numiţi cu revolverele pline. A intrat unul şi a tras în bolnavul din pat, fără a-l mai întreba multe. Moartea i-a fost fulgerătoare. Intrând la repezeală şi ceilalţi, i-au ciuruit întreg corpul cu gloanţe. Cu totul au puşcat asupra lui 36 de gloanţe, iar la urmă cu un toporaş i-au mai aplicat şi nişte tăieturi în corp... Ceva îngrozitor!...

De aci studenţii au plecat, cu două automobile, la parchetul tribunalului de Ilfov, unde au spus ce au făcut şi s'au predat justiţiei. După obişnuitele ascultări, au fost declaraţi de arestaţi, iar în luna Septemvrie procesul probabil va ajunge spre desbatere, în faţa Curţii cu juri.

Recolta porumbului şi seceta

Căldura cea mare din ultimele săptămâni pune pe gânduri pe mulţi agricultori, cari au semănat porumb. După informaţiile sosite la Ministerul Agriculturii, se constată, că seceta a început să fie resimţită în câmpia Dunării, o parte a Basarabiei şi în altele regiuni ale ţării.

Dacă nu va cădea ploaie în curând, recolta porumbului este ameninţată, tocmai acum când porumbul trebue să rodească. Să sperăm într'o îndreptare spre bine.

Revoluţia în Spania

Această ţară nu mai are linişte de câţiva ani. Sub regimul republican, bătăile şi omorurile sunt la ordinea zilei. Guvernele durează de Joi pân' mai apoi. In stat nu mai e nici o autoritate. Aşa se observă lucrurile din depărtare, în mod nepărtinitor.

In ultimele săptămâni s'a organizat în secret o parte a armatei, cu gândul să înlăture actualul guvern şi probabil să introducă dictatura. Dar guvernul nu vrea să se lase. A pornit apărarea cu armata ce i-a mai rămas credincioasă, plus de asta a dat arme şi civililor — bărbaţi şi femei — ca să se apere contra răsculaţilor militari. S'a puşcat şi cu tunurile în populaţia propriei ţări, ceeace nu s'a mai pomenit până acum.

Luptele sunt în curs. Rezultatul final nu e cunoscut până la încheierea foii. Răsculaţii înaintează spre capitala Madrid, ca să pună mâna pe miniştri, cari sunt învinuiţi că s'au dat cu comuniştii. In cele următoare dăm ştirile primite.

Biserici transformate în spitale.

Barcelona, 22 Iulie. Situaţia la Barcelona este azi mai liniştită. Ziarele au apărut, dar cele contra republicii au fost confişcate. Guvernul a rechiziţionat bisericile, cari au o valoare artistică pentru a instala în ele „instituţii ale poporului", alte biserici au fost folosite ca spitale.

Două vapoare franceze de călători au sosit la Barcelona, pentru a lua pe cei 3000 franceezi cari locuesc în acest oraş şi a-i transporta spre portul francez Marsilia.

Oraşul Malaga în flăcări.

Gibraltar, 22 Iulie. Englezii şi Americanii sosiţi aci cu vaporul englez „Phamrock" declară: Când am părăsit oraşul Malaga, acesta ardea. Străzile erau înţesate de cadavre. S'au săvârşit nenumărate omoruri. Sunt mii de răniţi, între cari multe femei, iar peste 200 morţi.

10 provincii în mâinile revoluţionarilor.

Londra, 25 Iulie. Agenţia engleză Reuter a anunţat azi din Spania următoarele informaţiuni:

Armatele rebele au înaintat azi spre Madrid. O armată vine din spre Pampeluna, alta din spre Algesiras şi Cadix. In nordul Spaniei răsculaţii câştigă teren, la sud situaţia e încă nesigură.

Din totalul de 45 provincii (mai bine zis judeţe) ale Spaniei, 10 sunt în mâinile răsculaţilor. Acestea sunt provinciile: Valadalid, Saragosa, Navara, Toledo, Huelva, Vitoria, Burgas, Segovia, Cordoba şi Sevila.

Revoltă pe un vas de războiu

Gibraltar, 21 Iulie. Echipajul crucişătorului spaniol „Don Jaime" a refuzat ordinele comandantului şi ofiţerilor. Şeapte ofiţeri şi comandantul vasului au fost aruncaţi în mare de către marinari. Vaporul are 8 tunuri de 30½ cm. şi 20 tunuri de 12 cm. Crucişătorul mergea spre Tanger. Marinarii n'au voit să treacă de partea răsculaţilor, cum i-a îndemnat comandantul şi ofiţerii.

Paris, 22 Iulie. Agenţia telegrafică franceză Havas anunţă următoarele din Madrid:

Incepe să se vadă tot mai lămurit, că planul răsculaţilor, pregătit de multă vreme, era să se îndrepte asupra capitalei Madrid, pornind din regiunile de margine ale Spaniei. Planurile răsculaţilor au fost însă răsturnate, într'o măsură oarecare, pentrucă le-a lipsit sprijinul aviaţiei şi pentrucă majoritatea gărzilor civile au rămas credincioase guvernului.

*

Luptele continuă cu o mare înverşunare, nici când cunoscută până acum în istoria revoluţionară a Spaniei. Se crede, că ar fi 20—25.000 morţi în toată ţară. Aşa spun ultimele ştiri.

O veste îmbucurătoare pentru săteni

— Scrisoare din Bucureşti —

Pe zi ce trece constatăm, cu multă satisfacţie sufletească, că forţe din ce în ce mai sănătoase şi mai bine intenţionate, se îndreaptă cu multă hotărîre şi abnegaţie, spre satele româneşti, ceeace nu constitue numai o datorie din partea adevăraţilor Români, dar chiar un important factor, pentru înălţarea şi prosperarea masselor ţărăneşti, atât din punct de vedere cultural, cât şi din punct de vedere economic şi sanitar.

Ceeace este însă mai îmbucurător, atât pentru Neam cât şi pentru Ţară, este că înspre massa sătenilor părăsiţi de către mulţi conducători ai acestei ţări rămasă în întunerec, mizerie şi boală, coboară cu şanse puternice de reuşită, o nouă şi curată asociaţie denumită prescurtat „ARIS", adică „Asociaţia Română a Intelectualilor Săteni", care are de scop propaganda şi organizarea culturală, economică şi sanitară a masselor ţărăneşti din România.

Această asociaţie a luat naştere încă din anul 1933, din iniţiativa unui intelectual fiu de plugar din Ardeal, Ion Vlad, care, întovărăşit de un numeros grup de intelectuali din diferite regiuni ale ţării, plecaţi tot din mijlocul sătenilor, lucrează în această direcţie de aproape 3 ani.

La data de 31 Maiu 1936, a avut loc la Bucureşti în Bulevardul Schitu-Măgureanu No. 1 (palatul Ligii Culturale), unde este sediul Asociaţiei, adunarea generală de constituire, iar la 27 Iunie 1936 a avut loc înaintarea actului constitutiv şi a statutului la Tribunalul Ilfov, în vederea obţinerei personalităţii juridice.

Asociaţia Română a Intelectualilor Săteni are deviza următoare: *Cultură, Economie şi Sănătate* prin *Muncă, Cinste şi Dreptate*, pentru popor! Urmăreşte cu hotărîre, gruparea tuturor intelectualilor fii de săteni, într'o singură forţă puternică, însă morală, care prin elementele ei intelectuale, capabile şi muncitoare să procedeze la organizarea satelor româneşti în conformitate cu lozinca ce i călăuzeşte.

Din cele realizate de această asociaţie în decurs de 3 ani, felul cum această asociaţie este primită în diferite regiuni ale ţării, apoi mai ţinând seamă şi de un însemnat număr de personalităţi cari fac parte din această mişcare reese, că „Asociaţia Română a Intelectualilor Săteni" este bine organizată şi bine condusă, care va putea aduce mult bine, în primul rând sătenilor şi în al doilea rând întregului popor românesc.

Prin faptul că această asociaţie nu nutreşte nici o idee politică de partid, subliniind însemnătatea ei pentru massele ţărăneşti şi mai ţinând seamă şi de caracterul ei pronunţat naţionalist, se cere din partea sătenilor ascultare şi înţelegere, mai ales că „ARIS" este compusă numai din intelectuali fii de ţărani din întreaga România, care poate servi la un moment dat ca o barcă de salvare. *Rep.*

Spre o regenerare a celor pierduţi

Vom trezi încetul cu încetul din amorţeală pe toţi acei intelectuali cari s'au ridicat din mijlocul masselor ţărăneşti, însă, care dând peste o situaţie materială mai bună şi-au uitat cu desăvârşire de tatăl şi mama care i-au crescut.

Vom chema la ordine cât mai curând pe toţi acei intelectuali fii de ţărani, care intraţi în vălmăşagul oraşelor cosmopolite şi putrede, şi-au renegat obârşia, ferindu-se ruşinaţi de urmele de ţăran şi glie.

Da! Trebuesc chemaţi la ordine, trebuiesc sgâlţâiţi, spre a se trezi din inconştienţă, căci din cauza renegării lor, părinţii şi fraţii noştri dela ogor, au căzut pe mâna unor oameni, care n'au înţeles şi nu vor putea înţelege niciodată, suferinţele şi greutăţile vieţei lor gospodăreşti.

Printre aceşti oameni, al căror scop a fost întotdeauna profitul material personal, am întâlnit şi elemente morale, cinstite, capabile şi drepte, care însă în faţa colosului de profitori şi parveniţi, s'au pierdut cu uşurinţă, sau au căzut victime însă şi caracterului lor dârz şi neînfricat.

In faţa acestei probleme vitale, intelectualii fii de ţăran din România, trebuie să strângă rândurile şi să se ridice ca un singur om, deslănţuind o mişcare puternică pentru: *Cultură, Economie şi Sănătate* prin *Muncă, Cinste şi Dreptate.*

Ridicarea culturală, economică şi sanitară a masselor ţărăneşti, nu poate fi înfăptuită decât de intelectualii conştienţi ai satelor, despoliticianizând şcoala şi biserica şi înfrăţind din nou sătenii între ei, azi divizaţi în tabere adverse de către partide.

In această ordine de idei pentru realizarea scopului ce urmărim, chemăm în mijlocul nostru pe toţi intelectualii satelor, conştienţi de însemnătatea şi menirea acestei mişcări a fiilor de ţărani.

Ion Vlad
preşedintele A.R.I.S.-ului.

Din oraşele şi satele noastre

TURDA, 20 Iulie. Asupra oraşului nostru şi în jur s'a lăsat o căldură nemaipomenită. Ieri termometrul a arătat la soare 48 grade, iar la umbră 42 grade. Azi la 9 ore dimineaţa am avut 42 grade. Porumbul şi fânul se va resimţi, dacă această căldură va mai ţine mult. *Ab. Pop.*

ARAD, 19 Iulie. Pe la noi avem o mare căldură, de câteva zile. Recolta de porumb este ameninţată. In judeţ păşunile sunt arse. Vitele nu mai au ce mânca. Apele văilor au început să scadă. Oamenii sunt foarte îngrijoraţi. *I. D.*

Pentru stupari

Institutul naţional zootechnic — secţia de apicultură — face cunoscut apicultorilor, că va organiza în primăvara anului viitor un nou import de regine-albine din Italia.

Apicultorii ce doresc a-şi procura regine sunt rugaţi să trimită cererile pe adresa Institutului, str. dr. Staicovici 63, Bucureşti, indicând numărul reginelor ce doreşte să-şi procure.

Indemnăm pe cei interesaţi să dea atenţia necesară acestei publicaţiuni.